

Bemærkning af ham kunde jeg billige og altsaa i saa Henseende følge ham, naar det forholdt sig som af ham anført. Han siger nemlig, at det Offentlige kan beordre en Dyrlæge til at foretage forskjellige Reiser og at dette kan bevirke, at Dyrlægen let kan faae for megen Reiseslyst for at eftersee, om der ikke findes Sygdom blandt Dyrene. Det er ganske vist, at noget Saadant kan finde Sted, men jeg maa henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, at det netop er derfor, at Udvalget har stillet et Ændringsforslag om, at den private Eier ikke skal betale disse Omkostninger. Dette Ændringsforslag er vel foreløbigen taget tilbage, fordi den ærede Minister har udtalt, at han ikke troede, at noget Saadant laa i Lovforslaget. Dersom det imidlertid ved en Conference med Ministeren skulde vise sig, at Udvalget har Ret, vil det sørge for, at de samme Ændringer stilles til 3die Behandling. I een Henseende er jeg saaledes fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand, nemlig deri, at det vilde være ubilligt, dersom man vilde give det Offentlige Ret til at kunne lade Dyrlægen reise omkring og eftersee Besætningerne paa de private Eieres Beføstning; det er Noget, som Udvalget har havt klart for Øie; hvorvidt imidlertid Dyrlægen skal have den Erstatning for sin Uleilighed, som Regjeringens Forslag indeholder, eller den Betaling, som den ærede Rigsdagsmands Forslag gaaer ud paa, kan jeg ikke afgjøre med Bestemthed; dog forekommer det mig, at det ikke er en for høi Betaling, der er sat i Regjeringens Udkast. Naar Dyrlægen ubetinget skal møde, naar det Offentlige forlanger det, og gjøre en lang og mange Gange besværlig Reise for at foretage en saadan Forretning, forekommer det mig rimeligt, at han derfor faaer en skæffelig og ordentlig Betaling. Jeg kan derfor paa Udvalgets Vegne ikke anbefale disse Ændringsforslag.

Hørgaard: Jeg kan ikke ganske tiltræde, hvad den ærede Ordfører har udtalt, navnlig for Kjøbenhavns Bedkommende; thi det fremgik klart af mine Ytringer, at det, jeg omtalte, sigtede nærmest til, at Dyrlægen ikke havde nogen væsentlige Udgifter, naar han

reiste paa Landet, idet han der almindelig blev meget gjæstfrit modtagen, hvilket jeg ikke troer er Tilfældet i den Grad her i Kjøbenhavn og dens Nærhed. Og jeg troer derfor ikke, at den ærede Ordførers Ytringer ganske passe, naar han udtalte, at Sætningen burde være omvendt, og at en Dyrlæge snarere skulde have en mindre Betaling her i Kjøbenhavn end paa Landet; thi det er en Selvsølge, at Reiseomkostninger paa Landet i de fleste Tilfælde meget ville overstige Diæterne og saaledes bebyrde Eieren paa Landet i en ganske anden Grad, end Tilfældet vil blive her i Kjøbenhavn, hvor samme jo ikke have nogen væsentlig Betydning, hvorimod de for Landets Bedkommende i mange Tilfælde ville have stor Betydning, og det er dertil, jeg ved mine Ytringer for en stor Deel har sigtet, og jeg troer saaledes, at det er nogenlunde vel begrundet at sætte Betalingen til det, jeg har anført i Forslaget, nemlig 10 Mk. daglig, og jeg troer heller ikke, at det vil finde synderligt Bisald i Landet, hvis man sætter en saa høi Betaling, som der er foreslaaet i Lovudkastet.

Fischer: Det forekommer mig, at man i § 11 her paa en uheldig Maade afvegen fra det, der gjælder som Regel baade for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, nemlig at der maa svares Stat af Hunde, saa at man derigjennem kan føre Control med, hvem der er Eieren. I det oprindelige Regjeringsudkast, som i en tidligere Samling blev forelagt det andet Thing, var der optaget en Stat af 3 Mk. for hver Hund, hvorigjennem der altsaa havde Control med, hvem Hunden tilhørte. I det foreliggende Lovudkast har man ved andre Midler søgt at sikke sig mod den Skade, som kunde affødes ved gale Hunde, navnlig ved i Slutningen af § 11 at sige, at det paa Landet skal under visse givne Omstændigheder være Enhver tilladt at dræbe løsgaaende Hunde. Dette er unægtelig et meget yderligt Middel, som man her har maattet gribe til, at overlade det til Enhver at dræbe løsgaaende Hunde. De Færreste vilde visnok gjøre det, og de, der gjorde det, vilde gjøre det meest af Chicane, naar de derved kunde tage en personlig Hævn over den, som de antog, at Hunden